

Για μια κοινωνία χωρίς σεξισμό και βία κατά των γυναικών

Παρά τους σημαντικούς κοινωνικούς αγώνες που έχουν γίνει και έχουν κατορθώσει να κατοχυρώσουν καλύτερες θέσεις για τις γυναίκες, τα ζητήματα που αφορούν τη γυναικεία καταπίεση και εκμετάλλευση παραμένουν υπαρκτά. Τα τελευταία χρόνια, η εφαρμογή μιας σκληρής νεοφιλελεύθερης πολιτικής που έχει ως αποτέλεσμα τη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και την απορρύθμιση και ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, παράλληλα με τη χειροτέρευση των όρων διαβίωσης των εργαζόμενων στρωμάτων, επέφερε και την ένταση των έμφυλων διακρίσεων. Στη συγκυρία της οικονομικής κρίσης και της επίθεσης του κεφαλαίου, οι γυναίκες αποτελούν έναν ιδιαίτερα ευάλωτο στόχο. Στη σημερινή πραγματικότητα της Ελλάδας του Μνημονίου και του ΔΝΤ ο διάχυτος σεξισμός και οι έμφυλες διακρίσεις που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες εντείνονται ακόμη περισσότερο, αν αναλογιστούμε ότι τα βάρη, που πέφτουν κυριολεκτικά στην πλάτη τους, μεγαλώνουν με την κατάρρευση των κοινωνικών υποδομών και υπηρεσιών (π.χ. παιδικοί σταθμοί) στο βωμό της δημοσιονομικής εξυγίανσης. Στον ίδιο βωμό θυσιάζονται και οι ελάχιστες δομές υποδοχής κακοποιημένων γυναικών που υπάρχουν. Ο ένας μετά τον άλλον κλείνουν οι ξενώνες υποστήριξης θυμάτων κακοποίησης, ξενώνες που ήδη υπολειπούνταν. Μια έμμεση, μολονότι σημαντική, επίπτωση της οικονομικής κρίσης είναι η εντατικοποίηση της οικιακής εργασίας, λόγω του γεγονότος ότι τα μέλη αυξάνονται ανά νοικοκυριό, καθώς εντείνεται με ταχύτατους ρυθμούς το φαινόμενο των οικογενειών με τους παππούδες τους γονείς και τα παιδιά να ζουν όλοι μαζί κάτω από την ίδια στέγη. Οι γυναίκες είναι αυτές που θίγονται άμεσα από την εντατικοποίηση της οικιακής εργασίας, αφού κατά κανόνα παραμένει δική τους υπευθυνότητα και δεν επιμερίζεται σε άλλα άτομα της οικογένειας, εξαιτίας του κυρίαρχου μοντέλου πυρηνικής οικογένειας, στο οποίο οι γυναίκες τοποθετούνται από θέση υποταγής. Έτσι, οι γυναίκες εξακολουθούν να ταυτίζονται με τη μη αμειβόμενη και μη παραγωγική εργασία με έναν αόρατο ρόλο στην κοινωνική αναπαραγωγή, ενώ οι άνδρες με την αμειβόμενη και παραγωγική εργασία. Όσο για την πραγματικότητα της αγοράς εργασίας οι γυναίκες εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν σημαντικές ανισότητες.

Μετά τα πρόσφατα απανωτά κρούσματα βιασμών, δολοφονιών και λοιπών επιθέσεων σε βάρος γυναικών που έλαβαν δημοσιότητα, έστω κι αν αυτό έγινε με τον παραδοσιακό πλέον τρόπο διαστρέβλωσης της πραγματικής βαθεία σεξιστικής διάστασής τους, είναι πλέον απόλυτα σαφές ότι το ζήτημα της βίας κατά των γυναικών, είτε αφορά τη δημόσια σφαίρα είτε την «ιερή» ενδοοικογενειακή ιδιωτικότητα, δεν είναι ούτε ρετρό ούτε επετειακού χαρακτήρα αλλά πραγματικό καθημερινό βίωμα για εκατομμύρια γυναίκες. Η βία κατά των γυναικών έχει τις ρίζες της στις ιστορικά διαμορφωμένες άνισες σχέσεις, στις σχέσεις εξουσίας μεταξύ των φύλων, οι οποίες εδραίωναν την κυριαρχία των ανδρών και επέφεραν ένα καθεστώς γενικευμένων διακρίσεων σε βάρος των γυναικών. Οι βιασμοί και οι δολοφονίες

γυναικών αποτελούν ακραία έκφραση του «δικαιώματος» που έχουν οι άνδρες πάνω στο γυναικείο κορμί, ακραία επίδειξη της έμφυλης κυριαρχίας.

Ο διάχυτος σεξισμός και οι έμφυλες διακρίσεις που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες σε διάφορες εντάσεις και εκφάνσεις έρχεται τώρα να συναντηθεί με τη βίαιη πραγματικότητα του Μνημονίου, που τις έχει φέρει στο σημείο να παραπαίνουν ανάμεσα στην ανεργία και την ελαστική εργασία, δημιουργώντας ένα εκρηκτικό μίγμα και καθιστώντας ακόμα πιο δύσκολη την καθημερινότητα τους. Τώρα είναι σημαντικότερο και πιο αναγκαίο παρά ποτέ να παλέψουμε περήφανα για τη γυναικεία αξιοπρέπεια στην εργασία, στον δρόμο, στο σπίτι, στη ζωή!

**Για μια κοινωνία χωρίς σεξισμό και βία,
απαλλαγμένη από κάθε είδους καταπίεση και εκμετάλλευση.**

- **Ανάπτυξη δικτύου δομών υποστήριξης για τα θύματα της βίας υπό δημόσιο έλεγχο και χρηματοδότηση**
- **Αύξηση της δημόσιας χρηματοδότησης για τις κοινωνικές υποδομές και υπηρεσίες**
- **Καταπολέμηση του trafficking και του σύγχρονου δουλεμπορίου. Νομιμοποίηση μεταναστών - στριων**
- **Άμεση απελευθέρωση όλων των συλληφθεισών οροθετικών και αποζημίωσή τους για ηθική βλάβη.**
- **Ανατροπή του Μνημονίου Κυβέρνησης – ΕΕ – ΔΝΤ**

